

Rusko slovstvo. „Russkija narodnja Kartinki“. Zbral in opisal D. Ročinskij, St. Peterburg 1881. Izdan po ukazu imperatorske akademije za nauk. Pet zvezkov teksta in atlas z nad 500 slikami. Cena petim zvezkom teksta brez atlasa 12 r., z eksemplarom atlasa v 4 zvezkih (vrezane slike) 70 r. — V tem jako obširnem in znamenitem delu, ki bi se smelo po pravici imenovati zgodovina ruske rezbarske umetnosti in slikarstva, opisane so prve Kijevske rezbe v lesu s 1627. in 1629. leta, slike iz apokalipse dijakona Prokopija, biblije monaha Ilije, zatem celi red slik rezbarjev — srebrnarjev A. Truhmenskega, V. Andrejeva, L. Bunina, znamenitega carskega slikarja Simona Ušakova, sploh vse, kar se je na tem polji znamenitega proizvelo od najstarejše dobe do leta 1839. Opisano je 4700 posameznih listov, izključivši razne izdaje jedne in iste podobe. Kako obširno je to znamenito delo, sodi se lahko po obsegu posameznih zvezkov, katerih trije imajo vsak nad po 500, in dva vsak blizu po 800 strani. Kritika jo pozdravlja z največjo pohvalo in priznanjem.

„Otečestvennaja istorija v Kartinah dlja školy i doma“. Sestavil in izdal S. Roždestvenskij, priravnano svojim učnim knjigam domovinske zgodovine. Slike izdelal je umetnik A. D. Kivšenko. St. Peterburg 1881. Cena naročnikom vseh 30 slik 15 rubljev; posamezne slike po rublji. — Najvažnejše dogodbe iz ruske zgodovine predstavljene so, kakor sam naslov kaže, v slikah, namenjenih v prvej vrsti narodnim šolam. Kritika se izraža pohvalno o tako važnem izdanji, kajti znano je, koliko vpliva imajo podobe na spomin, posebno pri mladini in prostem narodu, a ne odobrava previsoke cene, zaradi česar one baš krogom, katerim so namenjene, postanejo nedostopne ter ne morejo dosežati svojega pravega namena.

R.

Urednikova listnica. G. J. L., učitelj v L. Oprostite! „Ljubljanski Zvon“ Vaše v „Slovenskem Narodu“ št. 175 t. I. objavljene in v privatnem pismu ponovljene prošnje ne bode uslišal ter razprave o vokalu *r* ne bode priobčil, ker se s tako razpravo neče tako osmešiti, kakor so se osmešili 28. julija v Sežani narodni učitelji primorski, in ker ima preveč družega, potrebnejšega dela, nego li še jeden pot to dokazovati, kar je uže malo ne pred tridesetimi leti sedanjega časa največji slavist, prof. Miklošič, dokazal, in kar so za njim slovenski jezikoslovci Cigale, Janežič, Levstik, Navratil, Valjavec in drugi odobrili ter za tega delj do malega vsi slovenski pisatelji, vsi slovenski časopisi po dobro osnovanem vzgledu drugih slovanskih narodov pisati začeli. Ako hoté primorski učitelji iz neumnega konservatizma in iz slabo razumljenih naučnih razlogov prazno jezikoslovno slamo mlatiti, slobodno jim! A slovenski omikani svet jih ne bode poslušal. — G. — b — Presréna hvala! A čemu se skrivate, kjer bi moški smeli kazati svoje lice? Zdite se nam star znanec. — G. B. v Z. Pripovedna pesem „Proximus tuus“ nam je tem bolje došla, ker pesniki slovenski sedanjega časa pojo do malega, žal! samo lirično-subjektivne pesni.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stane vse leto 4 gld., pol leta 2 gld., četvrt leta 1 gld. Naročnina pošilja se upravnistvu v „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugova. — Za uredništvo odgovoren: **Fr. Levce.**

Tiska „Národna tiskarna“ v Ljubljani.